

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
3 mesece 10 „
1 mesec 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob no-
vemu letu „Kazipot po Goriškem in Gradiškem“ in
„Kazipot po Ljubljani in Kranjskih mestih“, dalje dva-
krat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah“
in „Slovenski Tehnik“.
Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici
br. 7 I. nadst. v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček.
Naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.
Oglasi in poslanice se računajo po Petit-vrstah če
1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaka
vrsta. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsta. Za
veliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. v
Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12.
dopoludne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in
praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se na-
haja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne
padajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le
uredništvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „SOČE“ vsak
teden in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-00.

„SOČA“ in „PRIMOREC“ se prodajata v Gorici v
naših knjigarnah in teh-le tobakarnah: Schwarz v Šolski
ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos
Verdi, Peter Krebelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v po-
kopališčni ulici, I. Mattiassi v ulici Formica, I. Hovanjski
v Korenski ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič
na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Na shod!

Pojutrišnjem se bo vršil napove-
dani shod zaupnikov narodno-napredne
stranke.

Dan 24. januarja 1907. naj bo
relepomemben dan v zgodovini gori-
ških Slovencev!

Sedem let poteče skoro, odkar se
je osnovala narodno-napredna stranka
v Goriškem. V hudih političnih bojih
je nastala. Sovražniki so jo obsodili na
smrt ter jej stregli po življenju. Svo-
tega namena pa niso dosegli in ga ne
dosežejo nikdar. To nam spričuje se-
danja doba, ko vstaja stranka pomla-
dena, reorganizovana na dan.

Tačas, ko ni dosegla popolnega
uspeha pri deželnozborskih in držav-
nozborskih volitvah, so jej napovedo-
vali bližnjo smrt, ko je nekdo iz nezna-
nega vzroka vrgel puško v koruzo, so
rekli, da je je konec, češ, vsa je zapuščena.
Ali napredna misel se je kljub vsemu
emu gojila po deželi, čete so naraščale
in kar nič se ne strašijo nasprotnikov
in sovražnikov pod domačo streho, tako,
da je napočil čas, ko stopi stranka pre-
juna kot nova stranka na beli dan.

Res je, da se dá tekom 7 let mar-
kaj storiti, v takem času se po vstraj-
nem delu pokažejo uspehi. Pogojev za
osebno uspešno delovanje ni bilo. V
edisiču je bilo premalo mož, ki bi po-
učevali svoje moči političnemu delu,
tani odpadci je vplival po svoje, na
želi so stali preveč pod pritiskom
erikalne strahovlade. Toda vse to nas
strlo. Vsi dobromisleči so čutili, da
ide do nekakega preporoda, živeli
so pod utisom, da pride trenotek, ko
opimo krepki na dan, ko se povzdigi-
mo, ko razvijemo zastavo nove
ranke.

Trenotek je tu. Na površje so sto-
li močje v središču, na deželi pa je
rasla četa, hrabra četa. Program re-
ganizujoče se stranke je jasen, orga-

nizacijski statut priča čisto in odkrito,
kakó se zasnjuje novo politično, gospo-
darsko, prosvetno delo na Goriškem.

Prepričani smo, da mora delovanje
prenovljene stranke privabiti v naše
vrste tudi one, ki se doslej niso mogli
odločiti za vstop v napredno stranko,
ali so jih tudi klerikalci zaman naga-
njali pod črno bandero...

Kar je bilo, je bilo. Nazaj se mo-
ramo ozirati toliko, da vidimo naprej.
Pogled nazaj kaže, kaj sme, kaj mora
biti in kaj ne. Mejnik naj bo delo!
Nastopajo novi časi, nove ideje si pri-
dobivajo zmag. Računajmo z njimi, poj-
dimo naprej po poti napredka, svobode,
prosvete.

V kratkih besedah novega pro-
grama je očitano široko delo. Prav ve-
seli nas, da se reorganizacija stranke
odobruje v celi deželi, da čujemo gla-
sove od vseh strani, da take stranke
potrebujemo na Goriškem.

Priznanja smo dobili od raznih
stranij; oddaljeni, ki se ne morejo ude-
ležiti shoda, so poslali pripravljalnemu
odboru v Gorici izjave, da se strinjajo
s programom ter ostanejo zvesti somiš-
ljeniki reorganizovane stranke; prijavi
za shod pa je došlo do današnjega dne
že z vseh stranij dežele. Shod bo im-
pozanten pojav naprednih življenj v naši
deželi, združenih v novi stranki.

Pozdravljamo jih že danes ter kli-
čemo: Na shod v Gorico! Tam si
začrtamo pot, po kateri hočemo delati,
delati in delati!

Briska železnica.

Vsa goriška dežela se je pričela zani-
mati za brisko železnico. Vsi so oprli svoje
dremajoče oči ter obrnili svojo pozornost na
pravično zahtevo naših zapuščenih Brd. Od
vseh stranij se širi govorica, da se je brisko
ljudstvo vendar enkrat zbludilo iz svojega sto-
letnega spanja ter se pričelo ganiti za svoje
interese, za svoje koristi, za svoj gospodarski

napredek, za blagor in srečo celih Brd. Vsi
občudujejo naše ljudstvo, katero je gotovo v
gospodarskem oziru cela in cela stoletja za
svojimi sosedi, da je vzdignilo svoj glas za
zboljšanje revnega svojega gospodarstva, za
zboljšanje prometa ter za izobrazbo sleher-
nega človeka. Čas je vendar enkrat, da je
prišlo do tega. Živela Brda!

Poglejmo druge dele goriške dežele. Vsi
so prepričani z železniško mrežo, le Brda so
zapuščena, le Brda zanemarjena! Doslej se
ni za nje ničesar storilo. Dežela nič, država
še manj! Skrajni čas je torej, da nas država
upoštevata, kakor druge naše sosede; ako ne
z gospodarskega stališča, vsaj v obrambo
rodne naše zemlje pred sosedno Italijo. Naša
meja je popolnoma odprta. Edina utrdba,
edina trdnjava je potok Idrija, ki o suši
izgine. Pot je torej v Brda in v Avstrijo po-
polnoma odprta.

Neobhodno je potrebna na hribu Svete
Gendrece mogočna trdnjava, ki naj vlada in
varuje ne le naša Brda, ampak celo goriško
deželo in tudi Kranjsko. Ta trdnjava bi težko
prej prišla do obstanka, dokler ne bodeta
glavni železniški postaji na Kalebih v Kojskem,
pol ure od Sv. Gendrece, in na Dobrovem.
Ljudstvo božje! Zdaj je čas! Odpri svoje na-
zadnjaške oči ter zri v boljše bodočnost!
Zdaj je čas! Gani se, zaupaj svoji moči,
zahtevaj, česar ti pritiče, vprašaj, česar po-
trebuješ, zahtevaj železnico! Povej deželi in
državi: »Železnico potrebujemo! — železnico
hočemo!« Od naše zahteve ne odnehamo,
dokler se nam ne ugodí. Železnico hočemo!
Vse je odvisno od tvoje volje in od volje
tvojih zastopnikov.

S kakšnim malenkostnim trudom so pred
par leti dobili Furlani železniško zvezo med
Tržičem in Červinjanom. Ta uboga železnica
ima toliko dohodkov, toliko dobička, toliko
prometa, da ne dobiva niti za »karbon«. Še
za »karbon« ji morajo prispevati. V tako
puših siromašnih krajih gradijo železnico!
Za tako železnico se nobenemu ne smilijo
milijoni; za kraje pa, v katerih so milijoni
zakopani, in kjer se milijoni pridelajo, se ne
gane noben vrag za korak.

V gorah bodo gradili železnico Sv. Lu-
cija-Kobarid-Bovec itd., potem pa še Sv. Lucija-
Idrija in Rog vedi še kam! Bravo — ta je
lepa! Furlanom in gorjanom vse — nam pa
nič! Tako je prav! Brice — pa glej! Po go-
ratih pustih krajih, kjer je k večjemu kak
gozdčič in obilo kamenja, kjer pridelujejo le
repo in korenje, in po sabarsko pusti furlanski
nižini imajo vso železniško ugodnost, pri nas
pa, kjer se prideluje ogromne kvintale vsako-
vrstnega sadja in velikansko število hekto-
litrov vina, glavnega pridelka Goriške — pa
nič. Bravo — ta je lepa! Brice pa le molči
in glej, kako te drugi prezirajo in kako se
ti smejejo v obraz. Prav ti je — le molči!
Vipavska železnica, ki je imela začetkoma
velikanski uspeh, je že poplačala one kavčije,
položene od občin in interesentov. Pomislite
torej, ta železnica teče jedva tri leta, pa ima
že takšen dobiček. Ta železnica pride Vipav-
cem popolnoma »šenkana!« Največ prometa
pa ima poleti, kadar prireajo Goričani izlete
v razne vipavske vasi, kakor v Dornberg, Sv.
Križ, Rihemberg itd. Ako ima Vipava, ki s
svojimi pridelki zelo zaostaja za Brdi, s
svojo poljevkovo toliko dohodkov, koliko več
bi imela naša briska železnica. ki bi narav-
nost spajala Gorico s Korminom. Koliko več
izletov bi prirejali naši goriški rojaki v za-
puščena Brda, ako bi po njih drdral noč in
dan hlapon! Povemo tudi vsem briskim obči-
nam, da se jim z železnico kolikor mogoče
ustreže. Sicer bi morala marsikatera občina imeti
malo potrpljenja, kujti vsem ne bode mogla
ropotati pred hišo. Največ bode upoštevana
ugodnost, ki jo bodo imela cela Brda. Marsi-
kateremu je že načrt železnice izpuhtil iz
glave, zato pa ponovimo: Iz goriškega držav-
nega kolodvora pojde železnica po stranski
progi na novem Solikanskem mostu skozi kratki
predor v hrib Sv. Valentina, mimo Sv. Mavra,
kjer bode lahko mala postaja za vstop in
izstop ljudstva. Od Sv. Mavra se bode vila
med Podsobotinom in Sv. Florjanom, kjer
bode taka postaja, kakor v Sv. Mavru, na Ka-
lehe v Kojskem. Tu bode glavna postaja za
cela severna in deloma za srednja Brda. Na-
dalje bi šla železnica okoli vedrijskega hriba
naravnost na Dobrovo, kjer bode glavna po-

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

= „Treh mušketirjev“. =

Francoski spisal:

= ALEXANDRE DUMAS. =

(Dalje.)

— Prav torej, čujte, kaj se je zgodilo: Nekega
čera, ko smo obhajali pri Reinard-u v Tuileri-jah
gije z vojvodo Harcourt-om, Fonttraill-om, Rieux-om
drugimi, je predlagal vojvoda Harcourt, naj gremo
čit plašče na Pont-Neuf; kakor veste, je to zabava,
jo je vpeljal vojvoda orleanski.

— Kaj ste bi bili blazni, Rochefort! V vaših
h!

— Ne, bil sem vinjen; ker mi pa šala ni posebno
ljala, sem predlagal vitezu Rieux-u, naj se je vde-
va samo kot gledalca, ter zlezeva, da bi gledala
oder s prvih prostorov, na bronastega konja. Re-
s storjeno. S pomočjo ostrog sva bila v par tre-
kih na vrhu; dobro sva se počutila tu in videla
izborna. Petim ali šestim ljudem so bili slekli
če z neprimerno spretnostjo, ne da bi se bili ti
li izpregovoriti le besedico, ko je neki tepec, ki ni
lako potrpežljiv kot drugi, začel klicati stražo, na
je prihitela patrolja strelcev. Vojvoda Harcourt,
trailles in drugi pobegnejo; Rieux hoče storiti
ako. Jaz mu branim, češ, da naju ne pridejo iskat
On me ne posluša ter se pripravi, da bi zlezal
ostroga se pri tem zlomi, on pade dol, si zlomi

nogo, in mesto da bi molčal, začne vpiti kot bi ga bili
obesili. Tudi jaz hočem skočiti dol, a bilo je že pre-
pozno, skočil sem ravno med strelce, ki so me odpe-
ljali v Châtelet z gotovostjo, da bom drugo jutro že
prost. Potekel je drugi dan, potekel tretji, poteklo je
osem dni. Pisal sem kardinalu; istega dne so me prišli
iskat ter me odvedli v Bastillo; tam sem že pet let.
Mislite, da zaradi tega, ker sem zajahal konja za
krbtom Henrika IV?

— Ne, dragi Rochefort, prav imate, to ne more
biti vzrok; toda gotovo kmalu izveste, zakaj.

— Ah! da, pozabil sem vas vprašati, kam me
peljete.

— H kardinalu.

— Kaj mi hoče?

— Ne vem, saj nisem niti tega vedel, po koga
grem.

— Ni mogoče. Vi, njegov ljubljeneč!

— Jaz njegov ljubljeneč! je vskliknil d'Artagnan.
Ah, moj ubogi grof! sedaj sem bolj gaskonski kadet
nego takrat, ko sem vas videl v Meung-u, saj veste,
pred skoro dvaindvajsetimi leti! In globok vzdih se
mu je izvil iz prsi.

— Pa vendar prihajate s poveljem?

— Ker sem bil slučajno v prednji sobi in se je
obrnil kardinal name, kakor bi se bil obrnil na koga
drugega; toda vedno sem še mušketirski poročnik, in
če prav štejem, sem to že blizu dvajset let.

— No, med tem vas še ni doletela nesreča, to je
mnogo.

— In kaka nesreča naj bi ne bila doletela? Neki
latinski pregovor, ki sem ga že pozabil, ali bolje, ki

ga nisem nikdar dobro poznal, pravi: Strela ne udari
v dolino. In jaz sem dolina, dragi moj Rochefort! in
jedna izmed najnižjih.

— In Mazarin je še vedno Mazarin?

— Bolj nego kedaj, dragi moj; pravijo, da je
oženjen s kraljico.

— Oženjen!

— Če ni že njen mož, gotovo je pa njen ljubček.

— Odkloniti Buckingham-a ter se udati Mazarinu!

— Take so ženske, je pripomnil modro d'Ar-
tagnan.

— Ženske, prav! Toda kraljice!

— Eh, moj bog, v tem oziru so kraljice dvakrat
ženske.

— In gospod Beaufort je še vedno v ječi?

— Še vedno; zakaj vprašate?

— Ah! prijatelja sva bila, in lahko bi mi bil
pomagal.

— Vi boste gotovo prej prosti nego on, in boste
vi njemu pomagali.

— Torej vojska...

— Kmalu izbruhne.

— S Španjolci?

— Ne, s Parizom.

— Kaj menite s tem?

— Ali čujete to pokanje pušk?

— Da. Torej?

— No, torej, meščani se zbirajo in čakajo prilike.

— Ali mislite, da bi se dalo z meščani kaj na-
rediti?

— Ali seveda, obetajo vsaj, in ko bi imeli vodi-
telja, ki bi zbral vse njihove čete...

staja za dolnja in srednja Brda. Od Dobrovega bi šla na Sv. Lorenc, Neblo, Rutarje, Bracan v Kormin. S to zvezo se ugodno celim Brdom. Upamo, da ne bodo njih ugovarjal temu, celim Brdom ugajajočemu načrtu. Ljudstvo, zahtevaj to zvezo!

Z nepopisnim zanimanjem, zadovoljstvom ter priznanjem se je odzval temu ljudskemu klicu naš blagi župan gospod Franc Obljubek, ki sam spoznava največ potrebo in pomen železnice v Brdih ter skrbi, kakor oče za vse v njegovo področje spadajoče občine. Vse pisanje listov o železniškem vprašanju je pozdravil z jako gnljivimi besedami ter obljubil, da bode njegova glavna skrb, njegov glavni trud, posvetiti vse svoje moči, ves svoj mero-dajni upliv svojim rojakom v korist. Slava mu!

Zagotovil je, da skliče v teku enega meseca shod vseh briskih gg. županov, podžupanov in starešin v Šmartno, z dnevnim redom: „Briska železnica“. Temu prijaznemu vabilu se bodo drage volje odzvali sledeči gg. župani: Ant. Klančič v Podgori, Jos. Klanjšček v Sv. Florjanu, Josip Šfiligoj v Biljani, Ant. Blažič v Kozbani, Ant. Zucchiatti v Medani, župan v Dolenjah, ter sklicatelj shoda Fr. Obljubek v Kojškem. Vsi imenovani gg. župani naj privedejo na ta za cela Brda preimenitni in važni shod, na katerem se določi za vselej usoda zapuščenih in zamerjenih Brd, vse gg. podžupane in starešine. Vsi torej na shod z zahtevo — železnica! Nadalje bodo vabljeni na ta shod tudi vsi gg. deželni in državni poslanci, katerih imen si dovolimo tu navesti: Jakončič, Klančič, dr. Tuma, dr. Treo, Štrekelj, dr. Gregorčič, Berbuč, Bolko, Lapanja in Osk. Gabršček. Posebno pa polagamo na srce našima rojakoma gg. Jakončiču in Klančiču, da se ona kot taka poprimeta z vso odločnostjo tega resnega dela. Tudi od drugih gg. poslancev upamo, da uporabijo vse svoje moči v korist in blagor onih, katere zastopajo. Zadnji poziv posvečujemo vsem občinskim zastopnikom in starešinom, da oni kakor en mož nastopijo na shodu ter slovesno zahtevajo enoglasno: Brisko železnico! Vsi zahtevajmo na shodu: Železnico potrebujemo! — železnico hočemo! Od naše zahteve ne odnehamo, dokler se nam ne ugodí! — Na delo tedaj, ker resnobni so dnevi, a delo in trud Vam nebo blagoslovi!

Briski trpiní.

DOPISI.

Iz Št. Andreža.*) — („Veliki satan“ — „majhna satana“. Jajca in molitvenik. — Neblagoslovljena zastava. — Kaj pa neblagoslovljene kronice?) Med tem ko se Pevmčanje jeze, da ne obiskuje njihov kurat redno šole, je stvar v Št. Andrežu ravno obratna. Tu si želimo, da bi ne zahajal naš kurat v šolo, kajti on je mogoče dober misijonar, dober jezuit, nikakor pa ne pedagog. To svojo trditev vzdržujemo v celem obsegu in hočemo v podkrepljenje te svoje trditve navesti tudi nekaj slučajev. Naj sodi občinstvo samo, imamo li prav ali ne. V šoli ima naš kurat tri otroke, katerih očetov ne more videti, ker so drugega političnega prepričanja kot on. Jezo na očete je prenesel tudi na nedolžne otroke in tem daje v šoli t. j. pred vsemi drugimi učenci primke, tako pravi večjemu dečku: „veliki satan“, manjšima dvema pa: „majhna satana“. S temi imeni jih tudi kliče v šoli. Drugi otroci so se navadili teh izrazov, in kakor je že navada med otroki, jih zmerjajo le s satani. Sam g. učitelj je slišal te psovke, oštel otroke in jih vprašal, kdo jih je naučil teh izrazov. No, čuditi se je mogel, ko je izvedel resnico, kaj je ukrenil na to, pa ni znano. Eden izmed teh treh „satanov“ je nekoč pozabil doma katekizem, kar se pač lahko vsakemu zgodi.

In za to ga je kurat vlekli iz klopi, deček se je uprl brahijalni sili, in kaj je storil naš preljubeznivi kurat-pedagog? Rekel je drugi učencem: „vrzite satana ven!“ Istemu dečku je dal prebrati iz katekizma odstavek, kateri govori o peklú. Ko je fantič prebral, je rekel duhovnik: „V pekel pride tvoj oče, tvoja mati in vsi, kar vas je doma!“ Pri tem pa je še pripomnil dečku, naj moli za svojega očeta, ker oče je pogubljen. Ali se ne pravi to, jemati otroku, nedolžnemu otroku, nerazumnemu otroku ljubezen do starišev. Ali je zmerjanje pedagogično sredstvo?

*) Opozarjamo na ta dopis knez nadškofjski ordinarijat. — Op. ur.

Mesto, da se pečajo duhovniki s politiko, najraje prebirajo pedagogiko, saj mora vsak, kdor se peča s poučevanjem mladine, napraviti izpit iz pedagogike, le duhovniki so oproščeni.

Neka deklica je prinesla kuratu v šolo dve jajci. On jih je vtaknil v žep in drugi dan je dobila deklica v dar molitvenik. S takim činom se vsodbujajo druge učence in učenke, naj pridno donajajo jajca in druge darove v šolo. Torej kdor mu prinese več jajc, ta je pri njem bolj priljubljen in vreden pohvale v obliki molitvenika.

Omeniti imamo še, da se je jezil naš kurat pred 14 dnevi o priliki pogreba nekega društvenika „Pevskega in bralnega društva v Št. Andrežu“, ko je isto stopalo z zastavo, s katero je šlo tudi v cerkev, češ, zastava ni blagoslovljena. Cel Št. Andrež je stal pod veličastnim vtisom res krasnega pogreba. Vprašamo kurata, ali so blagoslovljene one kronice, katere dobiva v cerkvi in zakaj jih ne zavrne, ker niso blagoslovljene? S tem končamo v nadi, da smo v dobrem smislu pri-spevali k pedagogiki naših katehetov.

Iz Devina. — (Kaplan Meziniec.) — Torej tudi Ivan Meziniec, sedaj kaplan v Biljah, „popravljá“. Vaša trditev, da ste bili za praznike cel čas doma, je laž. Pripe-ljali ste se za praznike s kočijo v Devin k božičnici Lege. Spričujejo oni, kateri so Vas videli, spričujejo tisti, katerim ste stiskali roko v pozdrav in med temi je tudi postrežnica v Legini šoli, katera nam je danes potrdila našo trditev. Vsi niso Vas videli, ker ste prišli ponoči in ravno tako tudi odšli. Vemo dobro, da ste se bali priti podnevu v Devin. Kdo laže, mi ali Vi? Mi ne — torej? Mislite li, da se z lažjo operete? Biljenci lahko spoznajo, da zna tudi njih kaplan debelo lagati. In lagati je greh, znaš, Ivan!

Vaše slovo od Devincev ni bilo prav nič ganljivo, ker smo komaj čakali, da nas zapustite in marsikdo je vskliknil: takega kaplana, reši nas, o gospod! Sicer pa je veljal oni „gnljivi govor“ tudi Italijanom, ki so bili v cerkvi, a ne samo Slovincem. Zakaj je bilo treba jemati še enkrat slovo v „Legi“ a v slovenski šoli ne? Tudi nam niste oporekali slovesa v „Legi“ in onega spomina s podpis. Znamenje, da je istina, saj smo videli sami. Zastonj pa tega niste dobili od devinskih Italijanov. Glede prve propovedi v Biljah omenimo to, da nam je pravil neki Biljenec. Bo vendar le res. Ker pa ste se oglasili s „popravkom“, tudi mi naznanimo javnosti vse, kar vemo, da Vas Vaše ovčice v Biljah in drugi do dobrega spoznajo. Bisago imamo dokaj napolnjeno in radi jo izpraznimo. Zakaj ste umaknili tožbo proti Bevičnu? Na svídenje, g. Meziniec!

Opomba uredništva. — Posvečeni mož je torej zopet lagal, in, da je mogel prav gotovo z lažjo v javnost, se je poslužil § 19. tisk. zakona, tega zastarelega para-grafa, po katerem se vsaki laži lahko reče resnica. Uredništva pa morajo sprejemati take „popravke“, pa če so še tako lažnjivi, ker drugače jih zadene globa. Pač skrajni čas, da se odpravi avstrijski tiskovni zakon, ki daje zavetje takim možem kot je Meziniec, da pridno lažejo v javnosti. Pripominjamo, da je Mezinca lani sam nadškof in knez postavil v „Soči“ na laž radi laških pridig. Nó, mož že sam po sebi ne ljubi preveč resnice, hčerke božje, sedaj pa se nahaja v Biljah pri znanim Rojcu, ki je potom § 19. spustil v svet tudi že marsikatero neresnico. Biljenci, glejte, kaka dva gospoda imate!

Postajenačelnik Wieser.

Ko je postal slovenozerec Derschatta železniški minister, smo imeli hitro pred očmi prepričanje, da mu bo nova železniška zveza s Trstom služila naravnost iz-borno v vsenemške namene. Služi mu res v take svrhe. Najnovejši dokaz temu je ime-novanje postajenačelnika na državnem ko-lodvoru v Gorici. Imenovan je nemški agi-tator Wieser.

Železniški minister prezira kvalifikacijo, službena leta, nič mu ni mar jezikovna zmož-nost, mero-dajno je zanj pri imenovanjih le politično mišljenje, politična delavnost. Wie-ser je uneti agitator za nemštvo, zategadel je lahko upal, da postane on in nikdo drugi postajenačelnik v Gorici.

Tega moža smo že opisovali. Ko je služboval na Jesenicah, se je pokazal brez-obzirnega nemškega fanatika, čegar predrz-nost je segala tako daleč, da je slovenskim uradnikom prepovedal v uradu med seboj govoriti slovensko. Nemci so bili priredili Sonnwendfeier. Govoril je tudi Wieser. Ta govor, katerega je priobčil „Grazer Tagblatt“, je bil tak, da so celo nemški nacionalci pri železniški upravi deli Wieserja v preiskavo. Pa le za pesek v oči. Govor je bil tak, da, če bi bil kak Slovenec tako govoril, bi ga izročili sodnji radi veleizdaje ter takoj za-podili iz službe. Wieser je bil premeščen v Hieflau. Tu se je pokazala zlasti njegova nesposobnost, katero je drugače pre-gi-jal z nemško agitacijo. Od tam je prišel v Be-ljak, kjer pa se ga je hotel inšpektor Fischer hitro znebiti, ker je Wieser nesposoben uradnik. Znebil se ga je — Wieser je prišel v Gorico. Tu je nastopil zopet kot nemški agitator. Mož ne zna ne laški ne slovenski, zato sploh ne tiče v nobeno službo v Go-rico, ali tu je ostal, njegove nemško delo-vanje pa je bilo tako, da ga je imenoval Derschatta postajenačelnikom v Gorici.

Prezrl je dva dobro kvalifikovana slo-venska kompetenta, prezrl je nemškega kom-petenta, ki je miren človek, pa zna deželne jezike — imenovan pa je Wieser, ker je Südmartovec, ker je zagrižen nemški fanatik, ker deluje na svojem mestu v nemškem smislu.

„Slov. Narod“ je priobčil članek o Wie-serju pod zaglavjem „Derschattovi kremplji v slovenskem mesu“, ki skkončuje tako-le: „Imenovanje Wieserja je zaušnica Go-rici, kakršne pač ni bilo pričakovati. Upamo, da goriški Slovenci in Italijani te zaušnice ne bodo mirno spravili, nego da bodo mini-stru Derschatti pokazali zobe, kakor se gre.“

Na to rečemo, da te zaušnice ne sprejmemo kar mirno. Škandal je, da c. kr. vlada izziva nas s tem imenovanjem, ko je pač videla, kak odpor je bilo izzvalo ne-sramno žaljenje Slovincem z napisi na go-riški postaji. C. kr. vlada se drzne v po-smeh Slovincem na krvavo žaljenje z na-pisi priti nad nas z imenovanjem nadutega nemškega nacionalca postajenačelnikom v Gorici.

Komaj je storjeno to, se bliža še re-kaj. Kakor se čuje, nameravajo na Dunaju, v Pragi, Lvovu in Trstu ustanoviti gene-ralna ravnateljstva državnih železnic, v de-želnih stolnih mestih pa inšpektorate. Tu sem namečejo nemških uradnikov, da se bo kaj poznalo!

Predrznost ministra Derschatte gre čez vse meje ter je z vso ostrosijo naperjena proti Slovincem.

Nimamo volje trpeti tega. Zato slo-vesno protestujemo proti imenovanju Wie-serja postajenačelnikom v Gorici ter proti vsem novim nakanom Derschattovim, s ka-terimi nas hoče še tepsti. Protestujemo ter dvigamo glas: Do tu in ne dalje! Mera je polna. Na vsa nečuvana žaljenja in krivice mora priti tak odpor, da ga bo pomnil pangerman in slovenozerec Wieser ter kri-vičnik Derschatta s tisto slavno vlado vred.

Slovenci, pokažimo, da nas tudi en Derschatta ne bo tepel!

Domače in razne novice.

K shodu zaupnikov. — Opozarjamo ponovno, da če je bil kdo pri razpošiljanju vstopnic za shod po pomoti prezrt pa bi se rad udeležil shoda, naj kar pride; že dobi vstopnico v Gorici.

Premeščen je sodni avskultant g. Albert Komavec iz Gorice k okrajni sodnji v Kobaridu.

„Slovenskemu bralnemu in podpornemu društvu v Gorici“ je daroval 1 K gosp. Nanut Izidor mesto vstopnine k plesu.

Za veliki ples „Slovenske čitalnice“ v Gorici so se pričela razpošiljati vabila. Kdor bi pomo-toma do prvega februarja t. l. ne prejel istega, naj se blagovoli obrniti do društvenega tajnika gosp. Fr. Kaučič-a, trgovca na Kornu.

V Kanalu je umrl tamkajšnji dekan g. Fran Vidic.

V Škedenju pri Trstu je umrla vrla na-rodna žena Marija Sancin, po domače Oraš.

V Dutovljah na Krasu je umrl g. Franjo Bonča, 42 let star.

Senator Ascoli je umrl včeraj v Milano. Ascoli je bil rojen v Gorici leta 1829; bil je dober poznavalec orijentaljskih jezikov.

Klerikalni slov. poslanec Bolko, ki je sedaj predsednik v deželni hipotečni banki, je bil strašno jezen na „Sočo“, ki je spravila v svet resnično vest, da so pod predsedstvom Slo-venca Bolkota izključeni slovenski trgovci pri nakupu potrebščin za omenjeni deželni zavod. Tako ga je razjezilo, da je v svetem srdú re-kel nekje, da odslej še bolj gotovo ne kupi deželna hipotečna banka nobene reči pri nobenem slovenskem trgovcu. Re-kel je, da tako naroči takoj v deželni hipo-tečni banki. Dokler bo on tam, ne zasluži slov. trgovec pri dež. zavodu niti vinarja!

Taki prijatelji slovenskih trgovcev so slovenski klerikalci.

Konstatujemo, da so goriški klerikalci sprego-vorili le par besed o imenovanju nemškega fanatika Wieserja postajenačelnikom na državnem kolodvoru v Gorici. Kaj pomeni to imenovanje, smo povedali pošteno mi, kaj pomeni molk klerikalcev, pa tudi vemo in tudi povemo. Daleč segajo sebični obziri pri mojstrih kle-rikalcih!

Premestitev 27. brambovskega polka iz Ljubljane na Goriško. — V brambovskem ministerstvu se že vršijo priprave za premestitev 27. bram-bovskega polka iz Ljubljane na Goriško. Pre-mestitev se izvrši spomladi.

Mavhinski vikar — obsojen. — Mavhinski vikar Al. Pipan je bil obsojen v četrtek na 50 K globe in na stroške. Tožil ga je soc. demokrat Jos. Kopač, češ, da mu je rekel Pipan na nekem shodu, da je Volčjegrajcem obljuboval šolo, pa jih le osleparil in jim kronice izprešal.

Jozeta Ioml „Gorico“ radi shoda zaupnikov narodno-napredne stranke, ki bo v četrtek 24. t. m. v Gorici. Vsa je divja in skače okoli kot nora. Sedaj se zaletava v Gabrščeka, sedaj se laska dr. Tumi, sedaj kliče na pomoč „Rdeči prapor“, ki je vendar list „brezverskih soc. demokratov“. Sama ne ve, česa bi se oprijela, da bi bolj loputnila po Gabrščeku. Rada bi povedala kaj novega, kaj strašnega o Gabrščeku, ali ko odpira usta ter izgovori, pa se čuje... skrb za žep. Gabrščeka redi truda-polno pa pošteno delo, med klerikalci pa se taki, ki živijo od žuljev davkoplačevalca, pa ne delaj. nič. Na čelu je dr. Gregorčič. Za žep storijo vse. N. pr. neznosne razmere pri dež. odbora in v dež. hipotečni banki odobravajo, ker jim tečejo v žep deželne kronice! Naj pove „Gorica“, ali je že dobila po dporo tudi za letos iz dež. hipotečne banke? „Corriere“ jo je že dobil — kaj pa „Gorica“?

Hov, hov, hov, kritičjo, pa naj le kritičjo, v četrtek jim zmanjka sape tako, da se lajati ne bodo mogli več.

Iz Bovca. — Na zadnjem občnem zboru je sklenila tukajšnja „Narodna čitalnica“, da se preustroji v javno ljudsko knjižnico in čitalnico. Upanje je, da dovoli v ta namen bovško županstvo primerne prostore v novem občinskem domu. Ker je bila pred leti o priliki velikega požara pogorela skoro vsa že precej bogata čitalniška knjižnica, obračamo se danes do vseh prijateljev Bovca s prošnjo za blagohotne doneske, bodisi v knjigah, bodisi v denarju. — Čitalnica je tudi pristopila ljudsko-izobraževalnemu društvu „Akademija“ v Ljubljani.

Topol ubila 72 letnega moža. — Dne 18. t. m. je sekal v Biljah na „Grajskem vrtu“ to-pole posestnik Andrej Cijan. Pri tem delu mu je pomagal njegov tast 72-letni Anton Kotič. Nesreča je hotela, da je vitka topol padla ravno v nasprotno smer ter na mestu ubila omenjenega 72letnega moža, kateri je bil v vsej vasi zelo priljubljen. Radi tega kličemo vsem v svarilo: Bodite pri takem delu oprezni!

Gosp. Jan. Nep. Kumar, kurat v Pevmí, nam je izročil „popravek“ na dopis v 6. šte-v. „Soče“ t. l. Dasi ta popravek ne odgovarja § 19. tisk. zakona, ga vendar priobčimo pri-hodnjič. Pride tudi odgovor na njegov dopis v „Gorici“. S tem gospodom moramo enkrat pošteno obračunati. Kar počne po Pevmí po pevmški cerkvi, presega že vse meje. V nedeljo je bil „krščanski nauk“ — dopis iz Peyme v „Soči“. — Povemo ob tej priliki kar odkrito, da jako slabo pristojata mošnjemu učitelju in učiteljici, da strežeta izjavami nuncu Kumru. Ali ne vesta več kaj je ž njkva počel?

Na Brjah v rihemberški občini se je že pre-mesecem ugnezdil hud kašelj, ki poselja

male otroke še vedno enako duši. Nekaj jih je tudi umrlo radi tega. Šola ni zaprta.

Avtomobili v poštnem prometu med Bovcem in Sv. Lucijo. — Bovško županstvo je dobilo od vlade vprašanje, če bi prispevalo primeren znesek za nabavo avtomobilov v svrhu poštnega prometa med Bovcem in Sv. Lucijo. Županstvo je že v tem smislu sklepalo in je skoro zagotovljeno, da začne že z junijem voziti po trije avtomobili na dan.

Ogenj. — Pretekli torek predpoldne nastal je v gozdu nad Pevmo ogenj. Dasi se je vsled retra zelo hitro razširil, vendar se je posrečilo došli množici pogasiti ga in preprečiti nadaljno škodo. Ogenj je zakuril neki kosce baje na gospodarjev ukaz, ker bi se rad ogrel. Škoda je znatna. Bodite vendar previdni!

Maskarada v Bovcu. — Narodna čitalnica bovska priredi na svečnico, dne 2. svečana t. l., maskarado s kotiljoni, korianoli itd. v prostorih hotela „pri pošti“. Vstopnina za člane 1 K, za nečlane 1 K 60 v. Začetek ob 8. uri zvečer. K najobilnejši udeležbi vabi odbor.

Bratstvo in pevsko društvo „Napredek“ v Gor. Vrtol priredi na velikonočni ponedeljek pomladno veselico na prostem. Letos bo prirejena v večjem stilu, kakor lansko leto na isti dan.

Tolminsko prostovoljno gasilno društvo priredi v nedeljo dne 3. febr. t. l. v Podšolarjevi dvorani plesni venček.

Pevsko-lamburško društvo „Podgora“ v Podgori bode imelo svoj redni občni zbor dne 1. febr. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. Dnevni red po pravilih. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

„Narodna čitalnica“ pri Sv. Luciji vabi na plesni venček, kateri priredi v nedeljo 27. t. m. ob 8. uri zvečer v dvorani g. A. Mikuža.

„Slovenska čitalnica“ v Dol. Vrtolj priredi v nedeljo dne 10. februarja veliko veselico. — Vspored se objavi pravočasno.

Podčastniki c. kr. domobranskega polka št. 5. v Polju priredijo v hotelu Belvedere dne 2. febr. t. l. plesni venček.

Peter Zorut. — Pred kratkim je priobčil „Corriere“ furlansko pesem, ki oporeka naši izdavi, da je bil Zorut rojen Slovenec v Brdih. Res je le to, kar smo pisali, namreč, da je bil rojen Zorut v slovenski hiši v Ložicah, da je znal slovensko; pel pa je furlansko kot magistratni uradnik v Vidmu pod avstrijsko vlado; bil je črnožolt in nič iredentovec! — Na tisto pesem je zložil neki Slovenec slovensko pesem, katere pa ne moremo priobčiti, ker je predolga.

3 krintale rib so ujeli te dni v Vipavi pri Rubijah. To je za te kraje izreden slučaj.

V Sovodnjah so ujeli veččaj v Vipavi nenavadno veliko ribo, ki je 75 cm dolga in 50 cm obsežna; tehta nad 7 kg. Sploh je tam okoli sedaj izredna množica rib.

Lovski pos je skotil včeraj pop. iz vlaka v Volčjdragi ter se nahaja sedaj pri nekem posestniku tamkaj. Obrniti se je na Gregorja Artona v Volčjdragi št. 132.

Prednaznanilo k veselici na Križadi v Neblm. Pevsko bratno društvo „Jez“ v Višnjeviku in bodoče pevsko bratno društvo „Skala“ v Hruševljah prirediti s sodelovanjem pevskega bratnega društva „Slavec“ iz Kožbane v nedeljo dne 3. febr. t. l. pustno veselico. — Vspored bode obsegal: petje, veseloigro in ples. Podrobnosti pravočasno. Pri plesu svira 8. mož II. oddelka prvaške Sokolske godbe. — Prosi se sosednja društva, naj pri svojih predpustnih prireditvah, jemljejo to v ozir.

Ustnica. — V B—c! Ideja o zvezi slov. društev ni zaspala, marveč se izvrši. Društva, ki so naznanila svoj pristop, že dobijo potrebna obvestila.

Nekaterim gg. dopisnikom: Prihodnjič.

Trgovsko - obrtne in gospodarske vesti.

Organizacija male trgovine in obrti.

(Predavanje na prijateljskem sestanku „Trgovskega in obrtnega društva“).

(Konec.)

Utrjuje se vedno bolj prepričanje, da je neobhodno potrebno, da se bolje oboroži naš trgovski in obrtni naraščaj s splošnim in stro-

kovnim znanjem, da je treba poskrbeti za zadostno število temeljito izobraženih domačih sil za vodstvo in službena mesta v naši trgovini in obrti. Pravo in uspeh obetajočo podjetnost si je težko misliti brez obsežnega znanja in velikega obzorja.

Res je, da treba za večja podjetja mnogo denarja, vendar je že precej naših velikih podjetij, ki so bila skromna v početku, a so danes krepka in trdna, ker so bili njih ustanovitelji in voditelji močje temeljito izobraženi, neumorno delavni in železne volje.

Prodrlo pa je tudi docela spoznanje, da tudi nobena organizacija, nobena ukrenitev v obrambo skupnih koristi ne more imeti uspeha, dokler so pri mali trgovini in mali obrti tudi nezmožni elementi.

Kar so spoznali drugod za dobro in potrebno, gotovo tudi mi ne zavrnemo, če so drugod potrebni organizacije, smo je potrebni gotovo tudi mi.

Trgovski stan naj išče v svoji organizaciji sredstva in pomočke zatre. Njgo konkurenco, stremi naj po vzrekih povečanja svoje trgovine na reeb. podlagi.

Malemu obrtniku je edina rešitev združenje posameznikov, bodisi na podlagi združnega ali obrtnega zakona, ker le združeni zmorejo večji kapital, dosežejo po potrebah večji kredit, si morejo napraviti strojev, nakupovati surovine v večjih množicah, nastavljaati eventualno tehnično izobražene moči itd., kar omogoča prenašati konkurenco veleindustrije.

Navesti bi se dalo še mnogo slučajev ozir. potreb posameznika za trgovski in obrtni stan, kar pa za danes opuščam in se omejim v kratkem na skupno.

V dobi smo, ko se združujejo vsi najrazličnejši stanovi in gotovo je, da posameznik ne more več imponirati. Brezdvomno tedaj tudi treba trgovcu in obrtniku organizacije. Že z ustanovitvijo samo se pridobi na ogledu, na vpoštevnosti in vse drugače se računna z organizovanim stanom, ki je pokazal, da se hoče otresti brezbrzičnosti in hoče nastopiti s svojimi zahtevami.

Imamo organizacije na podlagi obrtnega in združnega zakona, katerih namen je v glavnem zastopati koristi posameznih strok trgovskega in obrtnega stanu. Imamo pa tudi organizacije na širši podlagi, imamo stanovska društva. In tako društvo je tudi „Trgovsko in obrtno društvo za Goriško“, ki si je postavilo obširno nalogo — delati z vsemi silami za napredek slovenske trgovine in obrti na Goriškem.

Že namen, družiti člane večkrat med seboj, ni brez pomena. Članstvo se spozna med seboj, rodi se zaupanje in medsebojne težnje se razpravljajo, na kar gotovo sledi razmišljanje, kako dobiti pomoči in sredstev za odpravo teh teženj.

Omenilo se je že, da treba poduka — razbistritve duha, povečanja duševnega obzorja. Treba je trgovcu in obrtniku zapisavati s številkami svoj položaj, da je vsak dan na jasnem nasproti sebi in nasproti drugim, treba mu je vsaj najnavadnejših pojmov o knjigovodstvu, treba je znanja korespondence, treba poznati različne zakonodajne naredbe itd. V šolo ne pojde več, ne trgovec, ne obrtnik, pač pa najde v organizaciji poduk in svet.

Naš trgovski in obrtni stan čaka dalje prevažna naloga, ki je dalekosežnega pomena v narodnem oziru — zastopstva nimamo ne v trgovsko-obrtni zbornici, ne v davčni komisiji, to je skala, ob kateri se že dolgo gloje, je pa zadnji čas, da se jo tudi obrne — nam v prid in korist.

Skrbeti je treba, da se članstvo v organizaciji navadi misliti in sicer mnogo misliti, vpoštevati dejanske razmere svoje in svojih odjemalcev. Imamo namreč žalostno priliko večkrat opaziti, da naš trgovec ali obrtnik preveč kredituje in ne gleda, če more toliko kreditirati, ne gleda, če bo pri tem mogel zadostiti svojim obveznostim, še manj pa pazi, če odjemalec more spolniti obveznost nasproti njemu.

Opaža se tudi, da se pozablja prepogosto naravni zakon, da človek ne sme več porabiti, kakor zasluži, ker sicer nastane katastrofa, vzgojeyalni namen organizacije, pa naj bo tudi navesti članstvo do tega, da ne porabi vse to, kar zasluži in, da skrbi za morebitne slabe čase.

Pred kratkim smo imeli slučaj, ki je značilen, pokazalo se je, koliko lahko škoduje informajski zavodi, dokler so v rokah tujcev — naših sovražnikov — našemu kreditu. Namen naše organizacije je tedaj tudi lastna uravnavna kredita.

Pa ne samo posredovanje kredita je naša naloga, temuč tudi posredovanje med službenim osebjem.

Ravno v tem oziru bi se menda dalo doseči nekaj lepega, če ne popolnega.

Ravno, ker smo majhen narod, ker imamo temu primerno malo trgovin in obrtnij, bi lahko imeli med seboj v vedni evidenci naše službeno osebo, imeli bi lahko vedno zanesljive informacije o značajih, spretnostih i. dr., ravno tako pa tudi službeno osebo o delodajalcih, do česar ima gotovo pravico. To bi izdatno povečalo zaupanje, pridnost in zvestobo, skratka pridobili bi v moralnem oziru, kar bi gnotnemu gotovo ne škodovalo.

Mnogo še je nalog organizacije. Vzdrževanje knjižnic, izdajanje časopisov, prireditve razstav, intervencije za prireditve strokovnih tečajev itd.

Najlepša, celo sveta pa je naloga naše organizacije: vzgoja našega naraščaja.

V ljudski šoli se pripravi ravno mlada duša, da bi, ko to dokonča, sprejela kaj več, da bi se spopolnjevala.

Trgovskih šol Slovenci sploh nimamo, na Goriškem pa tudi obrtnih ne. O nadaljevalnih šolah se pa tudi ni mogoče izraziti polvoljno.

Zategadelj moramo sami, dokler nam „prijazne“ oblasti in korporacije ne dajo tega, kar bi nam morale dati, skrbeti, da sami s podukom pripomoremo mladini k napredku, posebno, da ji odpremo srce, da vzbudimo v nji hrepenenje po lepem in vzvišenem, hrepenenje po izobrazbi.

Načrt je velik, dela mnogo. Dolžnost vsakega trgovca in obrtnika je, postati član organizacije, vsakega člana dolžnost pa je z vsemi možnimi pripomočki prispevati k dosegu določenega cilja, ker le tedaj je upati, da se otresemo morečih skrbij in pridemo do blagostanja.

Prijateljski sestanek „Trgovskega in obrtnega društva“ se bo vršil v sredo dne 23. t. m. ob 8 zvečer v gostilni „Pri Kranjcu“.

V knjigovodskem tečaju „Trgovskega in obrtnega društva“ prične zopet redni poduk danes dne 22. t. m. točno ob 8. uri.

Urad za pospeševanje obrli ustanovijo v kratkem v Ljubljani. Stroški za leto 1907. so proračunjeni na 25.000 K.

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Posl. Breiter je interpelliral žel. ministra, ali bi se ne dalo prisiliti mesarje v onih mestih, v katera se uvaža klavna živina po znižanem železniškem tarifu, da bi znižali cene mesu. Potem se je začelo razpravljati o nujnih predlogih gledé regulacije plač uradnikom. Zbornica je včeraj sprejela nujnost ter prešla v špeciialno debato. Finančni minister je naglašal, da vstraja vlada pri tem, da sprejme zbornica predloge nespremenjene. Grof Sternberg je potem hudo napadal pravosodnega ministra.

Volitve v državni zbor se razpišejo baje začetkom meseca aprila. V aprilu in maju bodo zborovali deželni zbori, državni zbor bo sklican meseca junija t. l.

Ogrski pravosodni minister Polonyi je razkrinkan kot velik slepar. Sinovi in zetje bišega budimpeštanskega župana Halmosa so v listih razglasili, da je Polonyi od Halmosa izsilil izjavo, s katero je Halmos preklical svoje obdolžitve. To razkritje je vzbudilo velikansko senzacijo. Polonyi je menil, da se je rešil s preklicem Halmosevim. Ministerski svet je sklenil, da ta preklic ne more zadostovati in da mora Polonyi tožiti. Polonyi je res hotel tožiti, a ne pred neodvisnimi porotniki, nego pri — okrajnem sodišču. S pojasnilom Halmosovih sinov in zetov je vsa zadeva stopila v nov stadij in se sodi splošno, da mora Polonyi odstopiti.

Orkan porušil mesto. — V Avstraliji je divjal v soboto strašen orkan, ki je porušil 3 četrtine mesta Kooktown.

V Rojanu pri Trstu so otvorili v nedeljo dvorano konsumnega društva. Zastopano je bilo tudi politično društvo „Edinost“.

Truplo novorojenčka v zavoju. — V Trstu je našel neki pismonoša ob protestantski cerkvi zavoj s truplom novorojenčka, o katerem se je konstatovalo, da je prišel na svet živ. Vrši se preiskava.

Hazardno igranje na karte hoče francoska vlada preprečiti na najstrožji način. Te dni so izgnali iz Francije okoli 50 belgijskih lastnikov in ravnateljcev igralnic.

Božja pol v volilne namene. — Katoliška stranka v Nemčiji prireja romanja sedaj k tej sedaj k oni cerkvi v volilne namene. Po listih se čita n. pr.: „Veliko volilno romanje v svetišče sv. Antona, velikega puščavnika v Gauviese, dne 17. jan. 1907. Božja služba in pridiga. Župnijski urad.“

Na Francoskem. — Ministerski predsednik predloži zbornici zakonski načrt, po katerem se odpravi prijava za javne shode, za bogoslužne shode pa je taka prijava fakultativna. Smeli bodo imeti bogoslužje, ne da bi kršili zakon. Oni, ki se prijavijo, pa bodo uživali prednosti po zakonu z dne 2. jan. 1907.

V Parizu je bila v nedeljo demonstracija v prilog tedenskega dnevnega počitka. Vlada je bila izdala stroge policijske in vojaške odredbe. Aretiranih je bilo okoli 200 oseb.

Gosli iz zveplenk je napravil v Monakovem neki tapetnik po imenu Karol Wagner.

Napadalec pismonoše Velikonja v Trstu na sledu? — Iz Trsta poročajo, da je na policiji tam izpovedal neki Lonzar, da je spoznal v Deljaku nekega 25 letnega človeka, ki mu je pozneje priznal, da je napadel pismonošo Velikonja v ulici sv. Nikolaja v Trstu. To mu je baje obstal v laškem Vidmu, kamor sta potovala skupaj, kjer pa je oni mladi človek izginil. Lonzar šteje nekaj nad 50 let ter je bil že večkrat kaznovan. Tisti mladenič je imel baje poselsko knjižico, glasečo se na ime Frana Mayerja iz Kamnika.

Potres. — Iz Palerma poročajo, da je bil 20. t. m. v Siciliji precej močan potres, ki je vžročil veliko škodo. — Tudi iz Tiflisa poročajo o potresu,

Za K 6.25

izročim približno kg 4½ v jesihu ohranjenih rastlinskih pridelkov, (2 posodici kumar, 1 posodica poprnikov, 1 posodica mešanih slanikov) franko na dom v Gorici, ali razpošiljam po pošti proti povzetju.

Naročila sprejema prva goriška tovarna rastlinskih pridelkov Marij Gattinoni, Gorica, ulica Garzarolli 31. Iščem za vsak večji kraj resne zastopnike z ugodnimi pogoji.

Stara tvrdka pri kateri se stalni odjemalci poslužujejo že nad 30 let!

Druge reklame ne potrebuje
moja krojaška
delavnica in trgovina z
gotovimi oblekami.
Izdeluje obleke za vsak stan:
civilne, uradniške
in vojaške.
V zalogi ima vedno sveže
blago
za vsak letni čas
iz prvih tovarov.

Izdelek iz lastnega blaga jamčim.

Anton Krušič,
krojaški mojster in trgovec
v Gorici

tek. Frana Josipa 35 — tek. Josipa Uerdl 33.

cena steklenice K 1'40. Iz Trsta se ne razdošlja manj nego 4 steklenice proti povzetju ali naprej poslanim suhom K 7— prosto poštnine.